

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Obedientia supremi Monarchæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

tionis exordium de occupationibus Jesu tempore vitæ suæ solitariae, exoptabat avidissimè plura adhuc circa illas addiscere; hinc dedita operâ interrogavit ipsam, an sicut ipse vacavit silentio, vacaverit etiam quieti? an sicut fuit sine verbo, sic

etiam fuerit sine opere & actione? eòquòd S. Lucas dicat; *Quòd su' dirus fuerit Maria & Joseph,* id est, quod obtemperaverit illis, suamque collocaverit operam in eo, quod volebant; circa quod vide, quid dixerit nobis. Luc. 2, v. 51

ARGUMENTUM.

Obedientia supremi Monarchæ.

ARTICULUS. II.

Propria voluntas tyrannus est, & otium magnus labor.

Qui sectari vellet solitudinem, ad obsequendum ibi propriæ suæ voluntati, vel ad sectandum in illâ otium, non inveniret hîc solitudinis emolumenta, quæ majorem vacandi Deo suggerere videtur libertatem, sed potius implecteret se captivitatum omnium molestissimæ; siquidem tyrannis & servitus non est magis intolerabilis animæ, quàm illa voluntatis suæ propriæ, quæ velut mancipium servire ipsam facit tum immoderatis affectibus, tum peccatis suis; sicut similiter labor majori plenus tædio non est, quàm otium & desidia; neminem enim invenias magis occupatum eo, qui non habet, quod agat. Certi igitur sumus Christum Jesum absconditum non mansisse in longâ suâ triginta annorum solitudine, ut in ea vel propriam faceret voluntatem, vel faceret nihil.

Dederam me diluculo quodam orationi ad considerandum id quod facere poterat, & vehementissimo flagrabam desiderio recipiendi desuper aliquod lumen gratiæ. Quamprimum autem occurrit animo effatum illud sancti Lucæ: *Et erat subditus illis;* Et videbatur Dominus mihi dicere, quod maximarum voluptatum, à quibus in tam longa detinebatur solitudine, fuerit præcipua, quod ibi suam transigeret vitam sub obedientia Mariæ & Joseph, sicut filius, qui permanet in perfecta submissione, quam suis debet & exhibet parentibus. Et desuper dicebat mihi res tam admirabiles de obedientia, ut abriperer extra me totam.

Non poteram, inquit mihi, obedire Deo Patri meo in æternitate, cum ipso inferior & ipsius subditus non sim secundum obedientiam. Jesum Christum nascens, ex Deo Patre suo non poterat illi obedire, nascitur ex Mariâ, ut illi obediat.

dum Nativitatem, quam mihi confert ex propria sua substantia, sed sim ipsi æqualis in omnibus: Ideò ergò fieri volui ipsius subditus, & ipso inferior secundum aliam Nativitatem, nempe illam naturæ humanæ, ut illi me submittere, illius in omnibus possem obtemperare. Et cum viderem in Mariâ veram quamdam participationem, & in Joseph imaginem quamdam paternitatis DEI Patris mei, infinitâ tenebar aviditate obediendi illis sicut ipsi. Ducebam vitam meam maximâ cum voluptate in amabili hâc submissione; etsi necessitas instruendi & salvandi mundum, me non abstraxisset inde, nunquam dimissem ipsam; Eousque delectabat me vivere semper in obedientia.

Illa me abstraxit è sinu Patris mei, ut descenderem in terram; illa me retinuit ibi, quâmdiu voluit illam quoque scētari & aucupari volui omnibus momentis vitæ meæ. Ex obedientia tanto tempore permansi in silentio & solitudine; ex obedientia manifestavi me mundo & annuntiavi Evangelium populo; ex obedientia laboravi, iter feci, jejunavi, oravi, patravi miracula, & omnes obivi functiones legationis, quam acceperam à Deo Patre meo; ex obedientia denique passus sum persecutiones, injurias, contemptus sævos

dolores; & pro coronide omnium, meam finivi & absolvi obedientiam, omnem meum effundendo sanguinem, & meam in cruce sacrificando vitam. In omnibus his nil aspexi dulcius obedientiâ; nunquam enim aliquid vel egi vel passus sum ex propria meâ voluntate, sed ut obedirem voluntati Patris mei, qui misit me.

Tanti feci obedientiam, ut felicem me crederem, dum cogitabam mecum ipse: Ecce tibi! DEus obedit Deo. Nunquam obedientia poterat esse gloriosior, quàm videndo circumductam se quasi curri triumphali in personâ Dei Omnipotentis. sed sicut obedientia meâ nullis fuit circumscripta limitibus in dignitate suâ, sic nullos volui ipsam admittere limites in latitudine & extensione suâ. Volui obedire non solum Deo Patri meo, cui omnes creaturæ obediunt, sed etiam creaturis suis ex amore ipsius: siquidem obedivi hominibus, & non solum bonis ac sanctis, sicut Mariæ & Joseph; sed etiam malis & reprobis, sicut Judæis maximis adversariis meis & carnificibus crucifigentibus me. Ipsi rapiebant me ab uno tribunali ad alterum, ad diversos judices; & ego ibam, quocumque volebant: ipsi porrexerunt & iniecerunt mihi vestimenta ludicra,

Obedientia
Jesu Christi
non habet li-
mites neque
dignitatis, ne-
que latitudi-
nis suæ.

quæ fannis & sarcasmis, pudore ac verecundiâ operiebant me, & ego illa sumpsi, illa portavi absque contradictione. Ipsi onerârunt me ponderosâ cruce, ego amplexatus sum illam & portavi super humeros meos absque ullâ querimoniâ: Et quando affigere me cruci parabant, dicebant mihi: Extende hoc brachium, & extendi; porrige & alterum, & porrexi. Denique obedivi illis usque ad mortem in omnibus, quæ volebant.

Verùm longiùs adhuc meam produxi & protraxi obedientiam. Quando diabolus ipse, vilissimus & despectissimus inter omnes creaturas portare me voluit supra pinnaculum templi, meque sollicitare, ut ex illo me agerem præcipitem, id agere permisi ipsum; & quando exindè portavit me supra verticem alicujus montis, ut tentaret me ad adorandum se, volui etiam me ipsius submittere voluntati, quàm tam atroci me affecit injuriâ, ut universum pavore concusserit cælum. Et denique quando legio illa diabolorum, quàm ejeci è misero quodam obsesso, rogavit me, ut permitterem illis intrare in corpora certorum animantium, permisi id illis, & volui in hoc quoque ipsorum annuere voluntati.

Jesus Christus conqueritur de nostrâ inobedienciâ.

Vide, filia meâ, quousque protraxerim meæ executionem &

opus obedientiæ, quando sacrificavi me ex amore hominum, & post hæc omnia ab hominibus obtinere non possum, ut obediant patri meo & mihi. Si ordinem ipsis superiores, qui meas obeant vices, vellet hos esse sanctos & nec minimæ obnoxios imperfectioni; vel si tales habent, contemnunt ipsos, ipsisque amore mei renuunt obedire, non considerantes, me amore ipsorum obtemperasse inimicis meis, carnificibus meis. Quanto persona, cui exhibetur amore Dei obedientia, vilior est atque despectior in seipsa, tantò nobilior est obedientia, tantòque majori accumulatur Deum gloriâ.

Si nôssent homines arcanam in obedientia inclusam virtutem, & valorem, quem complectitur perfecta in voluntatem divinam submissio, brevissimam invenissent viam, assequendi quantocyùs sanctitatem maximam. Videbam Saulum, persecutorem fidelium, euntem in Damascum, spirantem ignem & flammam: Animus illi erat omnes delendi Christianos, & evertendi, quantum poterat, totum opus redemptionis humanæ. Vide ergò, quàm sublime conscenderit impietatis fastigium. Allocutus sum ipsum voce amicâ, sed forti, tetigi interius ipsum potenti gratiâ, ut
me

Prodigiola
virtus obe-
dientia, im-
mutans maxi-
mos peccato-
res in sanctos

Actor. 9.
r. 6.

me ipsi demonstrarem; Et cum ipsum stravissem solo convulsam tremore, ipse è fundo cordis sui pauca hæc protulit verba: *Domine, quid me vis facere!* Ex hoc momento, quo ipse affixerat cor suum irrevocabiliter voluntati meæ & obedientiæ, quâ subdebat se mihi; Ecce ipsum totum mutatum, evadit vas electionis, rapitur usque ad tertium cœlum, instruitur omnibus Evangelii mei veritatibus, accenditur totus meæ zelo gloriæ, tandem per antonomasiam magnus nuncupatur Apostolus. An longa jejuniorum mortificationum, orationum, ut huc perveniret, obiit exercitia? Non, sed brevissimam arripuit viam, dum illic se totum obedientiæ & accuratæ divinæ voluntatis executioni affixit, nec unquam amplius ab eâ recessit.

Ecce id, dicit nobis bona hæc anima, quod Dominus noster dignatus est mihi ostendere circa pulchritudinem obedientiæ, quæ fuit amabilissimarum occupationum una, toto tempore vitæ ipsius solitariæ: Nam incredibile cum fidelitate exequabatur illam domi & ubique, ubi cognoscebat voluntatem Sanctissimæ Virginis & S. Joseph, quibus subesse ex voluntate divini patris sui gaudebat maximè.

Pius noster & doctus Ecclesiasticus, cum haud leviter omnia

hæc approbasset & deprædicasset dogmata, voluit confirmare illa exemplo admodum memorabili, quod legerat in Cæsario. Erat religiosus quidam insignitus à Deo miraculorum dono, ita ut infirmi ipsius duntaxat attingentes vestimenta, mox & in instanti integram recuperarent sanitatem. Abbas ipsius speciale nihil observans in ipso, cum videret exterius sicut omnes alii, hærebat attonitus, sanctitatis inusitatæ notas intuens in vitâ, quæ videbatur sibi cum vitâ aliorum communis & usitata, metuens quæ aliquam fraudem vocat & interrogat ipsum. Unde hæc omnia proficiscuntur miracula tibi adeò familiaria? an sanctior es cæteris? non video te magis addictum vel austeritatibus, vel orationi quàm alios; nunquam non videris mihi hilaris, nunquam non magno perfusus solatio: Es quidem accuratus & observans ad amissim statutorum tuorum: sed hæc vita communis est; nec quidquam agis in hoc, quod non agant omnes alii: Ecce ergo patras potius miracula, quàm illi? vel cur non patrant illi æquè ac tu?

Mi pater, respondit religiosus, eadem tecum me hujus rei ciet admiratio; si quidem speciale nil est, quod agam, juxta morem vivo professionis meæ, & mihi hoc sufficit. Sed recogita benè,

Xx 3 inquit

Cæsarius lib.
10. mirac.
c. 6.

Exemplum
memorable,
Religiosi obedi-
entis, qui
operabatur
continuo mi-
racula, quin
sciretur illo-
rum patran-
dorum ratio,

inquit ipsi Abbas, rimare penitius cordis tui intima, rationemque de eo mihi redde. Recogitavit paulisper cum morâ & respondit. Nil aliud omnino scirem, nisi quod à longo tempore assueverim aliud nil velle, nisi quod DEus vult: Nullum aliud mihi est exercitium, nisi quod semper conservem voluntatem meam in accuratâ obedientiâ voluntatis Dei; & quidquid contigerit, sive bonum, sive malum, non contradico, nec ex eo unquam affligor; sed potius lætor de omnibus, probè gnarus, adimpleri in omnibus voluntatem Dei, meamque in hoc statuo felicitatem, quod videam ipsam ubivis supremo jure dominari, meque ipsi obtemperare in omnibus. Hinc est, quod me semper aspicias perfusum solatio; nulla enim mihi mœroris est ansa, cum omnia ad amissim nunquam non accidant, sicut ipse voluero.

Sed nuper, reponit Abbas, quando incendio devastati, exspoliati, tantam passi sumus jacturam, an lætari poteris? lætabar vel maximè, inquit Religiosus; siquidem memor illius, quod dixit nobis Salvator in Evangelio, *quod capillus de capite nostro periturus non sit absque voluntate Patris nostri celestis*, videbam divinam hanc voluntatem adimpletam, nostramque op-

pugnatam, & maximâ exin perfundebar lætitiâ.

Perrexit Abbas interrogare ipsum circa diversas speciales contingentias, easque plurimum afflictivas; & magis magisque ipsum semper urgendo, expertus est, ipsum obedientiam suam & submissionem in divinam voluntatem eodumque protrahere, ut in ipsam penetraret æternitatem, & ita quidem, ut contentus esset tumulari in barathro inferni, modò fieret ex jussu divinæ voluntatis, & non ex inordinato ductu voluntatis suæ. O quanto delibutum me crederem gaudio, inquebat, dum hâc ratione obtemperare me viderem in perpetuum divinæ voluntati, patiundo ac tolerando, ut adimpleam ipsam, citra id, quod unquam ab ipsâ divellar, vel repugnem ipsi in minimo! non sanè obtingeret id mihi nomine inferni, sed paradisi.

Bonus hic Abbas totus extra se mansit abreptus, absque verbo & velut extraticus; & post altum silentium, quo admiratio illius, quod percepit, defixerat ipsum aliquanto tempore, reversus in se, amplexatus est illum illachrymans. Vade, michare fili, vade, tuumque constanter tene exercitium; tuorum fontem miraculorum, cum & ipsum nonnisi perpetuum sit miraculum. Vade, invenisti
para-

Matth. 10°
v. 30.

paradisum extra paradisum solo tua exercitio obedientia. O si tua quis premere posset vestigia, quanta conscenderet celestium voluptatum fastigia!

ARGUMENTUM.

Humilitas summi ac supremi Entis.

ARTICULUS III.

Nondum satisfactum nobis fuerat ex eo, quod intelleximus circa occupationes Jesu Christi, tempore profundae hujus solitudinis, in qua tamdiu incognitus permansit mundo; & illa etiam, quae hanc super re nobis loquebatur, nondum attigerat metam ejus, quod dicendum nobis circa hoc habuerat. Sic igitur iterum inceptit.

Qui sequi vellet directionem ductum & dictamen prudentiae humanae, persuasum sibi habebit, cum Dominus noster eo nomine descenderit e caelo in terram, ut esset lumen mundi, non debuisset se abscondere mundo, cum lumen factum non sit, nisi ut videatur, sicut tenebrae factae sunt, ut non videantur. Bonum est homini, qui non nisi caligo est & tenebrae, abscondere se, quantum potuerit; quamprimum enim prodit in lucem, suum prodit & ostendit probrum, minimo offuscatur splendore, obruitur vanitate, perit & abit in auram. Verum DEO abscondi non convenit, cum lu-

men sit & lumen infinitum: hinc saepius accessi Dominum ac Salvatorem nostrum in oratione admirans, & interrogans ipsum: Quid faciebas, o lumen aeternum, in tam ingenti obscuritate ac caligine, in qua ita manebas absconditus, ut nemo quasi perciperet, te esse in mundo? Et ecce tandem, quid ostenderit mihi.

In primis, cum infensissimus JESUS CHRISTUS hostis gloriae Dei sit superbia, in vita sua abscondita oppugnavit superbiam, capitalem hostem gloriae DEI. ruinam & magnam stragem perierit parti Angelorum in caelis, & cunctis hominibus in terris, necessarium erat, ut oppugnaret ipsam profundissimam, quae esse possit, humilitate. Major hanc esse non potest, quam videre infinitam Majestatem Dei totam redactam in nihilum: Verum elementum & conservatio humilitatis est solitudo, ubi quis manet omnino incognitus, & consequenter etiam despectus: Et hanc ob rationem commorari tamdiu voluit absconditus in domo Sanctissimae Virginis & S. Joseph, ubi longis tractibus